

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af J. F. Gjørdvad.

Udgiven og forlagt af A. P. Riunge.

12te Aarg.

Søndagen d. 25. November 1838.

N° 325.

Sendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Ryheds-Post.

Kjøbenhavn, den 25de November 1838. — At det var bestemt i Onsdags at overløvere Conferentsraad Thorvaldsen det for ham udfærdigede Borger-Patent, have vi allerede berettet vore Læsere, og vi see os nu i Stand til, ved villig Meddelelse, at give en i Korthed sammendragen Beskrivelse over det ved den Leilighed Passerede. — Efter foregaaende Indbydelse afhentes Conferentsraad Thorvaldsen af en Deputation fra Stadens Magistrat og 32 Mænd Statsraad Mundt og Oberstlieutenant Friedenreich, som ledsagede ham til Stadens Raadstue, hvor Magistraten og de 32 Mænd vare forsamlede, og da Thorvaldsen havde indtaget den for ham bestemte Plads ligeover for Dverpræsidenten, meddeelte denne i en kort historisk Beretning, hvorledes det var den Udmærkelse, der overalt i Verden var bleven Thorvaldsen til Deel og hvorved han havde bidraget til at det danske Navn var blevet hødet og agtet i Udlandet, der hos Hovedstadens Communal-Bestyrelse havde fremkaldt det Ønske, at tælle ham blandt den Stads Borgere, hvilken han, da den var hans Fødestad, frem for alle tilhørte og at det var ved eenstemmig Beslutning af Magistraten og de 32 Mænd, der havde erholdt Hans Majestæts allerhøieste Samtykke, at man havde udnævnt ham til Bresberger, en Udmærkelse, der ikke forhen var bleven Nogen til Deel. Efterat Dverpræsidenten derpaa havde proclameret Conferentsraad Thorvaldsen som Borger i Kjøbenhavn og overleveret ham det for ham udfærdigede Patent, tilkendegav han ham, at man for at opbevare Erindringer om denne Handling havde indtegnet hans Navn, Alder og Fødested i Borgerstabs-Protocollen, som han nu anmodede ham om, efter at den var oplæst, ved sin Nærværelse at underskrive. — I et ligesaa hjerteligt som værdigt Foredrag udtalte Dverpræsidenten derpaa Forsamlingens Ønske for den hædrede Kunstners Fremtid, og at, om han ogsaa igjen maatte forlade os, for i Kunstens Hovedstad at fortsætte den Virksomhed, som han der havde fundet for sin sjældne og kraftige Vand, saa nærede man dog det Haab, at han atter vilde vende tilbage for at ende sit daadfulde og hæderlige Liv i den By, som havde været hans Fødestad og for hvilken ogsaa han havde vist en saa stor Kjærlighed. — Conferentsraad Thorvaldsen takkede Forsamlingen og enhver især for den Ære og Udmærkelse, som var bleven vist ham, hvormed Acten sluttedes. — Den samme Dags Eftermiddag var Thorvaldsen indbudet til en Diner, som Magistraten og de 32 Mænd til hans Ære havde foranstaltet paa den kongelige Skydebanc. I Dverpræsiden-

tens Forsald førtes Forsædet af den første Borgemeester, Statsraad Schæffer, og af de ved denne Leilighed udbragte Staaer kunne vi hidfætte følgende: Sr. Statsraad Schæffer udbragte den første Staal for Hans Majestæt Kongen saaledes: hvor Kunstens Paafjonnelse har kaldt danske Mænd til broderligt Slædeslag, her først og fremmest erindres Kunsternes høie Besfætter og varme Vens: vor allernaadigste Konges Velgaaende. Lenge leve Hs. Majestæt Kongen! Efterat derpaa nedenstaaende af Professor J. L. Zeiberg forfattede Sang var afsunget:

Der er et helligt Borgerbrev,
Som ene Musen skriver;
Enhver, som derved Borger blev,
I Guders Hjem det bliver.
Alt paa Din Bugge Musens Gunst
Dig indfrev i sit Rige,
Dg Indfødsret Dig gav Din Kunst
Iblandt Udødelige.

Dg Den, som fik et sigt Patent,
Er Borger trindt paa Jorden,
I hvert et Land, hvor Lys er tændt,
I Snden som i Norden.
Sov Stæder stredes om Homer,
For Landsmand ham at kalde;
Mod Dig den hele Verden seer,
Om Dig de strides alle.

Men har Du vundet Borgernaavn
I fjernes Land og Stæder,
Med Stoltthed nævner Kjøbenhavn
Sig Buggen for Din Hæder;
Dg aldrig glimmer Aeltestad,
At Du den ei forgjætter;
Sin Borgerfrands, sit Egteblad
Den om Din Laure sætter.

Kaar snart paa Møderstads Grund
Din Kunst-Hal høit vil stande,
Dg lokke Folk til Dresund
Fra Verdens fjerne Strande:
Da Stadens Borger mindes vil
Bed Dine Mindesmærker,
At Du, som hører Verden til,
Er vor i Liv og Berker.

